

Collin, J. E., Empididae part 1, Tachydrominae: in British Flies, Vol. VI, 1961, 219 pag., 73 fig. Cambridge University Press, 30 s. De uitgebreide familie Empididae (Diptera) vond een goed doorwrochte bewerking tussen 1938 en 1956 in LINDNER: Die Fliegen der Palaearktischen Region door Dr. E. O. ENGEL en na diens dood verder door Dr. Richard FREY. De uitgebreidheid van de familie maakt het echter mogelijk, dat reeds enkele jaren later een nieuwe grote publicatie uitkomt, nu speciaal over de Britse Empididae, die weer een aantal nieuwe gegevens bevat op taxonomisch gebied en waarin tevens een aantal nieuwe soorten beschreven worden.

Voor het Nederlandse faunagebied is deze publicatie een welkome aanvulling op de uitgave van LINDNER. Wij vinden er het grootste deel van onze Nederlandse soorten in terug. Beschrijvingen en afbeeldingen zijn uiterst minutieus, waardoor onzekerheden, die bij determinatie met LINDNER zouden overblijven, door deze uitgave een oplossing kunnen vinden.

Bijzonder waardevol is het feit, dat van de 354 besproken Britse soorten 239 soorten vergeleken zijn met de originele typen. Dit heeft enige nomenclatorische veranderingen ten gevolge gehad, maar heeft tevens een oplossing gegeven voor verschillende onzekerheden wat synoniemen betreft.

Wij kunnen de heer COLLIN feliciteren met deze uitgave en wij zijn erg benieuwd met de twee beloofde volgende delen, waarin de andere subfamilies behandeld zullen worden.
— TH.

Schimmel. Een van de gevaarlijkste vijanden van de insectencollectie. Het allerbeste voorbehoedmiddel is natuurlijk droogte, maar niet iedereen is nu eenmaal in staat aan deze eis te voldoen.

In de *Ent. Z. Frankfurt* 71: 51—53 (1961) schrijft H. ECKERLEIN over een nieuw middel, dat hem door een van de deskundigen van de Bayerfabriek te Leverkusen werd aanbevolen, nl. benzylfenol. Het kan in kleine schaaltes (bijv. de elastische dopjes, waarmee buisjes voor tabletten vaak afgesloten worden en die makkelijk met een speld door te prikken en vast te zetten zijn) in de insectenlade neergelegd worden. De stof is in vaste vorm en verdampt langzaam. Per 10 tot 40 liter inhoud is een gram voldoende om gedurende verscheidene jaren schimmelvorming te voorkomen. Hij heeft bovendien geen invloed op de kleuren, tast de materialen niet aan, is niet gevaarlijk voor de gezondheid en verspreidt geen onaangename geur. — LPK.

Drepana falcataria L. in het Hafdistrict. In het nieuwe supplement van de Catalogus staat, dat de vangst van *Dr. falcataria* te Hoorn vermoedelijk een zwerver betreft. Maar hier te Oosthuizen vind ik de rupsen bijna elk jaar op els, in 1960 zelfs in aantal. Bovendien komt de vlinder bij mij regelmatig op de lamp af. Hij hoort hier dan ook stellig thuis.

S. DE BOER, Bredehoff 22, Oosthuizen.

Vroege exemplaren van *Pachycnemia hippocastanaria* Hb. (Lep., Geom.). De maand februari en de eerste helft van maart 1961 gaven bijzonder zacht weer. Dit gunstige voorjaarsweer is blijkbaar van invloed geweest op het zeer vroege verschijnen van de eerste generatie van *hippocastanaria*. Op 5.III ving ik nl. het eerste exemplaar op de heidehellingen van de Haarlerberg. Volgens de Catalogus begint de vliegtijd van de eerste generatie op 22.III. Iedere avond, onmiddellijk na het invallen van de schemering, begonnen de dieren bij tientallen te vliegen.

Al naar gelang de temperatuur na zonsondergang vlug of minder snel daalde, bleven de vlinders korter of langer tijd vliegen. Overdag waren ze ook nogal gemakkelijk op te jagen. Dit ging zo door tot 17.III, toen er een einde kwam aan de mooiweelperiode.

G. J. FLINT, Roggestraat 1b, Raalte.